

познали. Дето е ходилъ, навсѣкжде е билъ гоненъ. Наричали Го еретикъ, смахнатъ, лудъ, неуравновесенъ, човѣкъ съ опасни идеи и т. н. Евреитъ даже Го разпнаха. Какъ постѣпватъ съ Христа съвременнитъ народи? — Тѣ му създадоха голѣми неприятности, избиха частъ отъ неговитъ последователи. — Кжде е днесъ Христосъ? — Днесъ Той се проявява чрезъ своитъ идеи. Идеитъ за братство, равенство и свобода между народитъ сж все Христови идеи.

Голѣмитъ народи сж 12-тѣ Божии синове, които иматъ свои деца и образуватъ малки народи. Славянството е единъ отъ голѣмитъ синове на Бога, а ние сме негови деца. Въ това отношение, Богъ е нашъ дѣдо. Обикновено, децата обичатъ дѣдо си повече отъ баща си. Тѣ го наричатъ „голѣмъ баща.“ Единъ день, когато всички възприемемъ идеята, че сме синове на Бога Живаго, ще бждемъ царе и свещеници на себе си. Христосъ иде да освободи човѣчеството отъ затворитъ. Нехигиенични, опасни сж затворитъ за човѣшката душа. Сегашнитъ хора се нуждаятъ отъ идеи, въ които да изобилствува свѣтлина, въздухъ, вода и храна. Тѣ се нуждаятъ отъ свобода, да могатъ по желание да посещаватъ високитъ планински върхове, да се ползватъ отъ изобилието на свѣтлина и въздухъ. Софиянци сж близо до Витоша, до Черния връхъ, но малцина го посещаватъ. Не може да бжде носителъ на свѣтли и нови идеи онзи, който не посещава планинскитъ върхове. На планинцитъ, като носители на нови идеи, може да се разчита. Лекъ и приятенъ е животътъ на онзи, който се качва по планинитъ. Тежъкъ е животътъ въ долинитъ, макаръ че външно изглежда лекъ. Въ сжщностъ, лекиятъ и повърхностенъ животъ е тежъкъ и носи страшни послѣствия. Той води къмъ израждане. И животнитъ водятъ лекъ животъ; на него, именно, се дължи деформирането имъ. И животнитъ ще се повдигнатъ, ще излѣзатъ отъ сегашната си еволюция. Кога ще бжде това? — Когато дойде Христосъ на земята. Той ще призове всички живи сжщества къмъ повдигане. Тѣ ще чуятъ гласа Му и ще престанатъ да се каратъ и биятъ, да мушкатъ, да ритатъ, да ровятъ. Свинята ще каже: Досега ровѣхъ, но разбрахъ, че и по другъ начинъ може да се живѣе, и отднесъ преставамъ да ровя.